ΈΤΟΣ Δ'. ΈΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 24 ΜΑΙΟΥ 1893 ΑΡΙΘ. 6

ΗΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Συνεργάται εἰσὶ δεκτοὶ πάντες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκριτνόμενα ἔργα, καὶ αἱ εἰκόνες συνεργατῶν καὶ καλλιτεχνημάτων. Ἀγγελίαι μετ'εἰκόνων. Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτονόμισμα παντὸς ἔθνους.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ—ΕΠΙΣΤΗΜΗ—ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἕκαστον φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κιόσκια καὶ πρακτορεῖα. Τόμοι ἁπλ. δρ. 8, χρυσόδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεὰν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2.— ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ἐν ΕΛΛΑΔΙ ἐτησία Δρ. 8.— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία Φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Οἱ Καραπάνοι. Ἱστορικὴ σημείωσις (μετ' εἰκόνος τοῦ Φωτίου Καραπάνου).—Ἀσιατικοὶ σιδηρόδρομοι (συνέχεια καὶ τέλος ὑπὸ Δ. Ἠλιοπούλου.— Διπλοῦν δρᾶμα. Σύγχρονον ἱστορικὸν διήγημα, μετ' εἰκόνων (συνέχεια) ὑπὸ Ροῦ.—Εἰς τὸ λεύκωμα τῆς Δεσποινίδος Ζωῆς (ποίημα) ὑπὸ Α. Γιακουμίδου.—Πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ Σταυροῦ, ὑπὸ Α. Γ.—Τοῦ πένητος ὁ πλοῦτος ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ. —Ἀξιώματα.—Αἰνίγματα.—Βιβλιογραφικὸν δελτίον.—Ἀλληλογραφία τῆς Φύσεως.—Ἀγγελίαι.

ΟΙ ΚΑΡΑΠΑΝΟΙ*

Οἱ Καραπάνοι εἰσὶ μία τῶν διαπρεπεστέρων οἰκογενειῶν τῆς Ἀκαρνανίας, διακριθεῖσα ἐπὶ φιλοπατρίᾳ, πλούτῳ καὶ παιδείᾳ. Ἐν τῇ κωμοπόλει Ζαβίτσῃ ὑφίστανται ἔτι τὰ ἐρείπια τοῦ μεγάρου αὐτῶν, καλουμένου *Καραπανέϊκα*, ὅπερ ἦτο μέγα οἴκημα μετὰ πολλῶν ἐξαρτημάτων κτισθὲν ἐπὶ ἐκτάσεως πλέον τῶν 5 χιλ. πήχεων. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος εὑρίσκομεν τὸν Λάλα Στάμον διοικητὴν τῆς ἐπαρχίας Ἀκαρνανίας, τῆς τουρκιστὶ καλουμένης Κάρλελη. Λαλᾶς εἶναι πεποιημένη τουρκικὴ λέξις καὶ σημαίνει τὸν τροφόν, μεταφορικῶς δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν κτημάτων καὶ πάσης εἰσπράξεως· ἐπειδὴ δὲ αἱ εἰσπράξεις τοῦ Κάρλελη ἀπευθύνοντο εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Βασιλομήτορος, τῆς Βαλιδὲ Σουλτάνας τουρκιστὶ καλουμένης, ὁ Στάμος ἦτο ὁ Λαλᾶς τῆς Βασιλομήτρος, διὸ καὶ Λάλα-Στάμος ἀπεκλήθη. Ὡς γνωστὸν ἡ Ἀκαρνανία ἐκ συνθήκης μᾶλλον ἢ ἐκ κατακτήσεως περιῆλθεν εἰς τὴν τουρκικὴν ἐξουσίαν· κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα ἡ πτῶσις τοῦ Ἀνδεγαυϊκοῦ οἴκου τοῦ ἐπεκτείναντος τὰς κτήσεις αὐτοῦ καὶ ἐπὶ εὐρείας ἐκτάσεως τῶν παραλίων τῆς Ἰλλυρίας, παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ κράτους τῶν Τόκκων. Κάρολος Α' ὁ Τόκκος, ἐκ Βενβενούτου εὐγενής, προαχθεὶς ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀνδεγαυϊκοῦ οἴκου, ἵδρυσε κράτος περιλαμβάνον τὴν Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Ἀκαρνανίαν καὶ ἀκολούθως Ἤπειρον, περιελθοῦσαν εἰς τὸν διάδοχον αὐτοῦ ἐξ ἀγχιστείας ὡς ἐκ δευτέρου γάμου τῆς Ἀγγελικῆς Παλαιολογίνας θυγατρὸς τοῦ μεγάλου Σέρβου βασιλέως Δουσὰν πρὸς συγγενῆ τοῦ Τόκκου. Ὅτε νόθοι τούτου υἱοὶ διεξεδίκησαν τὸ κράτος τοῦτο πρὸς Κάρολον Β' τὸν Τόκκον, εἷς αὐτῶν, ὁ πρεσβύτερος, κατέφυγε παρὰ τῷ Σουλτάνῳ Μουρὰτ τῷ Β' καὶ τούτου τὴν προστασίαν ἐπεζήτησεν· ὁ Σουλτάνος ἐξέπεμψε στρατόν, ὁ δὲ Κάρολος Β' ὁ Τόκκος συνθηκολογήσας παρέσχε τοῖς προστατευομένοις τῶν Τούρκων τὰς ἐν Ἠπείρῳ κτήσεις· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πάντες οὗτοι ἀνεγνώρισαν τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου. Ἐκ τούτου ἡ Ἀκαρνανία ἐκλήθη τουρκιστὶ Κάρλελη, ὅπερ οἱ ἱστορικοὶ νομίζουσιν ἐσφαλμένως ὡς παραμεμορφωμένην λέξιν τῆς ἑλληνικῆς Ἀκαρνανίας. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ὀρθόν, διότι τουρκιστὶ ελ-ἐλῆ σημαίνει *χείρ*, *ἰσχὺς κράτος*· Κάρλελη ἑπομένως σημαίνει κράτος Καρόλου, καθὼς Ἀϊδίνελη, ὡς ἐκαλεῖτο ἄλλοτε ἡ ἐπαρχία Ἀϊδινίου ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἐκλήθη οὕτως ἐκ τοῦ Ἀϊδίν, ὀνόματος τοῦ πρώτου αὐτῆς κυρίου, ὡς πλεῖστα ἕτερα ὑπάρχουσι παραδείγματα ὅτι παρὰ τοῖς τούρκοις τὸ *ἐλῆ* συντίθεται πρὸς τὰ ὀνόματα κυρίων προσώπων. Καὶ ὅτε ἑπομένως ἡ Ἀκαρνανία περιῆλθεν εἰς τὴν ἀποκλει-

ΦΩΤΙΟΣ ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἀντιπρόσωπος Δ. Ἑλλάδος ἐν ταῖς Συνελεύσεσιν Ἐπιδαύρου καὶ Ἄστρους

(Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς πρωτοτύπου).

* Τὸ ἀνωτέρω ἀπόσπασμα ὡς λίαν ἐνδιαφέρον καὶ ἐπίκαιρον ἐλήφθη ἐκ τῶν ἀνεκδότων ἱστορικῶν σημειώσεων τοῦ κ. Κυριακίδου.

στικὴν τῶν Τούρκων ἐξουσίαν, δοθεῖσα εἰς τὴν Βασιλομήτορα ὡς τιμάριον, ἐξηκολούθησε νὰ ὀνομάζηται Κάρλελη, οὗ διοικητὴν ἀνεύρισκομεν τὸν Ἀλλα-Στάμον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Τούτου υἱὸς ὁ Πάνος, λίαν μελαγχροινός, ἀπεκλήθη τουρκιστὶ Καρᾶ, ἤτοι μαῦρος καὶ ἑπομένως Καραπάνος, ὡς Καραγεώργιβιτς καὶ λοιπὰ συνηθέστατα ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Τὸ ὄνομα τούτου ἀπέμεινεν ἔκτοτε ἐπωνυμία εἰς τὴν οἰκογένειαν, τὸ δὲ μέγαρον αὐτῶν ἀπεκλήθη Καραπανέϊκα. Μετὰ τοῦτον μετατεθείσης ἐκ Ζαβίτσης τῆς ἕδρας τοῦ Κάρλελη καὶ διοριζομένου ἐφ' ἑξῆς εἰς τὴν θέσιν τούρκου διοικητοῦ, οἱ Καραπάνοι ἔζησαν ἰδιωτεύοντες μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Εὐθὺς ἅμα ἀρξαμένου τοῦ δεινοῦ ἐκείνου ὀκταετοῦς ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων πρὸς ἀπόκτησιν τῆς Ἀνεξαρτησίας, ἀγῶνος προκαλέσαντος τὸν θαυμασμὸν σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, οἱ Καραπάνοι ἄνδρες φιλοπάτριδες καὶ μεγάλην ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν ἐξασκοῦντες ἐπιρροήν, ἐκ τῶν πρώτων συμμετέσχον τοῦ κινήματος. Ὁ Κωνσταντῖνος Καραπάνος, πάππος τοῦ νῦν Ἕλληνος πολιτικοῦ, ἦτο τὸ δεύτερον μέλος τῆς Γερουσίας τῆς Χέρσου δυτικῆς Ἑλλάδος, ἡ πρῶτον μέλος ἦτο ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος[1]). Συμμετασχὼν τῶν περιπετειῶν τοῦ ἀγῶνος, συνελήφθη παρὰ τῶν Τούρκων καὶ μετηνέχθη εἰς Ἰωάννινα καὶ εἶτα εἰς Ἄρταν, ὅπου ἐγκατεστάθη ἐγκαταλείψας ἕνεκα τῆς πασχούσης ὑγείας του τὴν δρᾶσιν καὶ ἐνέργειαν εἰς τὸν ἀδελφόν του Φώτιον Καραπάνον, παραστάτην Ἀκαρνανίας ἐν τῷ Βουλευτικῷ. Ὁ Φώτιος οὗτος Καραπάνος ὑπῆρξεν ἓν τῶν ἐγκριτοτέρων μελῶν τοῦ Βουλευτικοῦ, πεπαιδευμένος, συνετός, ἐκέκτητο ἀμέριστον τὴν ἐκτίμησιν τῶν μελῶν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος. Κατὰ τὸ 1822, κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργείου διωρίσθη προσωρινὸς «μινίστρος» τῶν στρατιωτικῶν, ἐπιδειξάμενος μεγάλην δραστηριότητα· κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος διωρίσθη μέλος τῆς ἐπιτροπῆς[2]) τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων[3]) τέλος κατὰ τοὺς ἐμφυλίους σπαραγμοὺς οἵτινες διεκινδύνευσαν τὸ μόλις ἀρξάμενον ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας ὁ Φώτιος Καραπάνος τοιαύτην ἔδειξε φιλοπατρίαν, τοιοῦτον συμβιβαστικὸν χαρακτῆρα καὶ τοιαύτην κατέβαλε προσπάθειαν πρὸς ἄρσιν τῶν ἀφορμῶν τῆς οἰκτρᾶς ἐκείνης διχονοίας, ὥστε τὸ ἐν Ἄστρει συγκληθὲν κατὰ τὸ 1823 Βουλευτικὸν μεταξὺ τῶν δέκα καὶ ὀκτὼ τῶν ἀξίων ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, ἐκ τῶν πρώτων ἐθεώρησε τὸν παραστάτην Ἀκαρνανίας Φώτιον Καραπάνον, ὅστις[4])διορισθεὶς εἶτα διοικητὴς Κυκλάδων ἀπέθανεν ἐν Νάξῳ. Ὀλίγον δὲ πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ συνέστησε τοῖς ἐν Ἀκαρνανίᾳ ὡς διάδοχόν του τὸν ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιόν του Τάτσην Μαγγίναν τὸν μετὰ ταῦτα γερουσιαστὴν καὶ ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ὄθωνος καὶ ἐπὶ τῆς μεταπολιτεύσεως.

Οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ ἐν Ἄρτῃ παραμείναντος Κωνσταντίνου Καραπάνου — Γεώργιος, Γεράσιμος, καὶ Γρηγόριος — ἔζησαν ἰδιωτεύοντες ἐν Ἠπείρῳ καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου· τοῦ Γερασίμου Καραπάνου δὲ υἱὸς εἶναι ὁ Ἕλλην πολιτικὸς ***Κωνσταντῖνος Καραπάνος***. Ἐγεννήθη ἐν Ἄρτῃ τῷ 1840 καὶ ἐσπούδασεν ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Κερκύρᾳ· τὸ 1857 ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας καὶ ἐνεγράφη φοιτητὴς τῆς Νομικῆς, ἀπεπεράτωσε δὲ τὸ 1861 τὰς νομικὰς αὐτοῦ σπουδάς, λαβὼν τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα μετὰ τοῦ σπανιώτατα τότε διδομένου βαθμοῦ ἄριστα. Μετέβη ἀκολούθως πρὸς τελειοποίησιν τῶν ἐπιστημονικῶν του σπουδῶν εἰς Παρισίους καὶ διέτριψεν ἐπὶ διετίαν καὶ εἶτα ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν προτιθέμενος νὰ δικηγορήσῃ. Ἡ ἐπιστημονικὴ ὅμως αὐτοῦ κατάρτισις, ἡ εἰς τὰ οἰκονομολογικὰ ἰδιοφυΐα του, εἵλκυσαν τῶν ἐκεῖ μεγάλων τραπεζιτῶν τὴν προσοχήν, οὕτω δὲ ἀντὶ νὰ ἐγκατασταθῇ ὡς δικηγόρος, διωρίσθη γενικὸς γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Ἑταιρείας τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους. Τοῦ μεγάλου τούτου πιστωτικοῦ καταστήματος εἷς τῶν πρώτων μετόχων ἦτο ὁ μέγας ἐν Κωνσταντινουπόλει δυνάμενος ἕλλην ἐξ Ἠπείρου τραπεζίτης Χρηστάκης Ζωγράφος, ἐκτιμηθεὶς δὲ παρὰ τούτου δεόντως ὁ Κωνσταντῖνος Καραπάνος μετ' οὐ πολὺ ἐγένετο γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ καὶ συνέταιρος αὐτοῦ, ἀποσυρθεὶς ἀπὸ τῆς γεν. γραμματείας τῆς Τραπέζης. Κεκτημένος εὐρυτάτας γνώσεις, ἐπιχειρηματικότητα καὶ οἰκονομολογικὴν ἀντίληψιν βαθεῖαν συνειργάσθη μετὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1874, ἀναλαβὼν μεγάλας τραπεζικὰς ἐπιχειρήσεις ἃς ἐπιτυχῶς πάντοτε διεξήγαγεν. Ἀλλὰ ταὐτοχρόνως σπουδαίως συμμετέσχε τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς δράσεως τοῦ ὑποδούλου ἑλληνισμοῦ· διετέλεσε πολλάκις μέλος τοῦ ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ ἐθνικοῦ συμβουλίου, ἀνεδείχθη πρόεδρος τοῦ καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον γνωστοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ συνειργάσθη εἰς πλείστους ἄλλους συλλόγους, ἀναμιχθεὶς εἰς πάντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα. Πάντοτε ὅμως διεπνέετο ἐξ ἰδιάζοντος ἔρωτος πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα ἐγκύπτων εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ προσπαθῶν νὰ ἀνεύρῃ νέας πηγὰς διαφωτιζούσας περὶ τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἐν γένει πολιτικοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Αἱ σοβαραὶ αὐτοῦ μελέται τὸν ἔπεισαν ποῦ δέον ν' ἀναζητηθῇ ὁ ναὸς τῆς Δωδώνης· οὕτω τῷ 1876 μεταβαίνει εἰς Ἤπειρον, ποιεῖται ἀνασκαφὰς ἰδίαις δαπάναις ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Τσαρακοβίτσης καὶ ἀνακαλύπτει τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τῆς Δωδώνης, τοῦ περιφήμου μαντείου τοῦ Διὸς καὶ δι' ἐπιτυχῶν ἀνασκαφῶν πλεῖσθ' ὅσα ἀναθήματα, λυχνοστάτας καὶ ἄγγεῖα χάλκινα, διάφορα κοσμήματα, στεφάνους, ἐνώτια, βραχιόνια, διάφορα ἀντικείμενα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ χρηστηρίου, ἔτι δὲ καὶ αὐτὰς τὰς πλάκας ἐφ' ὧν οἱ προσερχόμενοι καὶ διαπυνθανόμενοι τὸ μαντεῖον ἐχάραττον τὰς ἐρωτήσεις των. Διὰ τῶν ἐκτάκτου σπουδαιότητος τούτων ἀνασκαφῶν ὁ Κωνσταντῖνος Καραπάνος ἐγνωρίσθη πρὸς πάντας τοὺς ἀρχαιολόγους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἐξέχουσαν κατέσχε θέσιν καὶ ἐπέδωκε μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν τῆς μεγάλης πατρίδος του, διαφωτίσας τὸν ἐνδότερον θρησκευτικὸν βίον τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν ἔποψιν τὰ εὑρήματα αὐτοῦ ὑψίστην σπουδαιότητα κέκτηνται· τὰ πήλινα ἀγάλματα τὰ ὑπὸ διαφόρους μορφὰς παριστῶντα τὴν Ἀρτέμιδα, τὰ ἀνευρεθέντα παρ' αὐτοῦ ἐν ἀνασκαφαῖς, ἃς μετά τινα ἔτη ἐποιήσατο ἐν Κερκύρᾳ, εἰσὶν ἀντικείμενα ἀξίας καλλιτεχνικῆς· πάντα δὲ ταῦτα περιεποιήσαντο δικαίως τῷ Κωνσταντίνῳ Καραπάνῳ τὴν φήμην ἀρχαιολόγου πρωτίστης τάξεως. Συνεπλήρωσε δὲ ταύτην τὸ γαλλιστὶ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν σύγγραμμα περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Δωδώνης, ὅπερ μετὰ ἐνθουσιασμοῦ ἀναγνώσθη παρὰ πάντων τῶν φιλαρχαίων καὶ μεγίστως ἐξετιμήθη παρὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ σοφῶν· διὸ καὶ μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου ἐγένετο καὶ πλείστων ἀρχαιολογικῶν καὶ φιλολογικῶν ἑταιριῶν τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας.

Μετὰ τὰς ἐν Δωδώνῃ ἀνασκαφὰς ἐγκατεστάθη ἐπί τινα χρόνον ἐν Παρισίοις, συνδεόμενος μετ' ἰδιαιτέρας φιλίας πρὸς τὸν τότε πανίσχυρον μέγαν Γάλλον πατριώτην Λέοντα Γαμβέτταν. Ἡ μετὰ τούτου σχέσις καὶ φιλία ἤρξατο ἐν Κωνσταντινοπόλει· κοτὰ τὸ 1867 ἡ ὀθωμανικὴ τράπεζα μετὰ ὁμάδος τραπεζιτῶν, ἧς ἀπετέλει μέρος καὶ ὁ κ. Καραπάνος, εἶχον προσκαλέσει εἰς Κωνσταντινούπολιν, χάριν μεγάλων αὐτῶν ὑποθέσεων, τὸν ἐν Παρισίοις γνωστὸν δικηγόρον Laurier, οὗ γραμματεὺς καὶ βοηθὸς ἦτο ὁ ἄγνωστος τότε Γαμβέττας, μεθ' οὗ ἰδιαιτέρως συνειργάσθη ἐσχετίσθη καὶ συνεδέθη τότε διὰ φιλίας ὁ Καραπάνος. Διαπνεόμενος ἐξ ἀκρά του καὶ εἰλικρινοῦς φιλελληνισμοῦ ὁ Γαμβέττας τὰ μέγιστα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰργάσθη κατὰ τὸ 1878 καὶ σπουδαίως συνετέλεσεν εἰς τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπόφασιν τοῦ Βερολινείου Συεδρίου καὶ τῆς ἀκολούθης γενομένης συνδιασκέψεως. Ὁ Καραπάνος, ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φιλίας ἀρυόμενος δικαιώματα, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐγκατέλιπε τὸ πλευρὸν τοῦ ἐνδόξου γάλλου πολιτικοῦ καὶ τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ ἀντίληψιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος του ἐξελιπάρει. Ὅτε ἀπεφασίσθη ἡ συμμετοχὴ τῆς Γαλλίας εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ συνέδριον καὶ ἐξεπέμφθη ὁ Βάδδιγκτων ὡς ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, ὁ Γαμβέττας προσκαλεσάμενος αὐθωρεὶ τὸν Καραπάνον συνεβούλευσε ν' ἀπέλθῃ εἰς Βερολῖνον, ἐπιδοὺς αὐτῷ συστατικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Βάδδιγκτων. Ἐν Βερολίνῳ τὰ μέγιστα ὁ Καραπάνος ἀθορύβως καὶ μετριοφρόνως εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, γινόμενος φίλος τοῦ Βάδδιγκτων καὶ τυχὼν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ γάλλου τούτου διπλωμάτου. Μετὰ δὲ τὴν λύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, κατελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς ἀπελευθερωθείσης Ἄρτης. Εἰσελθὼν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινοβούλιον ταχέως διέπρεψε διὰ τῆς οἰκονομολογικῆς αὐτοῦ ἐμπειρίας, τῆς εὐγλωττίας του, τῆς μετριοπαθείας καὶ συνέσεως αὐτοῦ. Ἀντετάχθη ἐρρωμένως εἰς τὸ οἰκονομολογικὸν σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη, φρονῶν ὅτι ἡ διὰ δανείου ἐπιδίωξις ἰσοζυγίου ἤθελεν ἐπιφέρει ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Ἐκλεγόμενος πάντοτε βουλευτὴς Ἄρτης καὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον διαπρέπων ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς συζητήσεσι ἐκλήθη μετὰ τὴν νίκην τοῦ κόμματος τοῦ κ. Θ. Δηληγιάννη, τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1890, ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς μέχρι τῆς συγκλήσεως διάστημα ἦτο ἐλάχιστον, ὁ ὑπὸ αὐτοῦ συνταγεὶς προϋπολογισμὸς δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῶν προηγουμένων· εὐθὺς ὅμως μετὰ τὰς βουλευτικὰς διακοπὰς ἀρξαμένης τῆς συντάξεως τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ, ὁ Κωνσταντῖνος Καραπάνος πιστὸς εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, ἃς πολλάκις διετύπωσεν, ἀπεφάσισε τὴν ἐπὶ νέων βάσεων διοργάνωσιν τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν, ἐπιτυγχανομένου τοῦ ἰσοζυγίου δι' οἰκονομιῶν, τῆς στρεμματικῆς φορολογίας, διὰ νέας φορολογίας τοῦ καπνοῦ καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων μεταρρυθμίσεων. Ἀλλ' ὁ πρωθυπουργὸς Θ. Δηληγιάννης δὲν παρεδέξατο τὰς ἰδέας του καὶ ὁ κ. Καραπάνος, ἀναδειχθεὶς πολιτικὸς ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν, ἀνώτερος ὑπουργικοῦ χαρτοφυλακίου, ἔδωκε τὴν μεγάλην ἐμποιήσασαν ἐντύπωσιν παραίτησιν αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν κ. Δηληγιάννης ἀποτυχὼν ἐν τῷ οἰκονομικῷ ζητήματι ἐπαύθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως μετά τινας μῆνας, ὁ δὲ τοῦτον διαδεξάμενος κ. Τρικούπης μετὰ ἐνιαύσιον κυβερνητικὸν βίον ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τὴν 29 Ἀπριλίου 1893. Οὕτως ὁ κ. Κωνταντῖνος Καραπάνος ἀναφαίνεται ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ἀρχηγὸς κόμματος ὁσημέραι κραταιουμένου, πολλῶν βουλευτῶν ἀσπασθέντων ἤδη τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ ἀρχάς.

(1) Ἴδε ἱστορίαν Τρικούπη Τομ. Β'. σελ. 382, ἔκδοσις δευτέρα.
(2) Ἴδε τὴν ἐν τῷ τέλει σημείωσιν στοιχ. Α'.
(3) » » » » » » » Β'.
(4) » » » » » » » Γ'.

Προσωρινὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἀριθ. 1884

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον πρόεδρον τῶν Βουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν. Κατὰ συνέπειαν κτλ. . . . . .

...Ἐν τούτοις τὰ μὲν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας μινιστέρια, ἔχοντα τοὺς γενικοὺς γραμματεῖς, ἐπιτηροῦνται ἀπὸ αὐτοὺς κατὰ τὴν πανταχοῦ διατηρουμένην τάξιν· τὸ μινιστέριον ὅμως τοῦ πολέμου ἐπειδὴ χηρεύει γενικοῦ γραμματέως, εἶναι ἀνάγκη εἰς αὐτὸ νὰ διορισθῇ ἐπίτηδες ἄνθρωπος καὶ τοιοῦτον κρίνει εὔλογον τὸ ἐκτελεστικὸν σῶμα τὸν κ. βουλευτὴν Φώτιον Καραπάνου, ὅστις νὰ ὑπογράφεται «εἰς ἔλλειψιν τοῦ προσωρινοῦ μινίστρου τοῦ πολέμου ὁ βουλευτὴς Φώτιος Καραπᾶνος».

Ἐν Ἄργει τῇ 25 Ἰουνίου 1822.

Ἀντιπρόεδρος

Ἀθανάσιος Κανακάρης.

Προσωρινὴ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος. Διακήρυξις.

Ἀριθ. 63.

Τῶν πρακτικῶν τοῦ Βουλευτικοῦ.

. . . . . .

Χρέος δὲ ἰδιαίτερον τοῦ σώματος τούτου εἶναι ν' ἀποδώσῃ σήμερον ἐπισήμως τὰς χάριτας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰ ὀλίγα μάλιστα μέλη τὰ διασώσαντα τὴν διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν πολιτικὸν ἐκεῖνον κλύδωνα κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον τοῦ ᾳωκβ' ἔτους ὅτε εἰσεχώρησαν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ ἔθνους καὶ τὰ ἑλληνικὰ κυμαίνοντα τότε πράγματα τρομερὰν ἀνατροπὴν καὶ φρικτὸν ἐπαπειλοῦσαν ναυάγιον καὶ κρίνει δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ Βουλευτικὸν σῶμα τὰ τιμαλφῆ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸ Πανελλήνιον. Ἐκ μὲν τῶν βουλευτῶν Βασίλειος Ν. Μπουδούρης, ἀντιπρ. τῆς βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς παραστάτης τῆς νήσου Ὕδρας, Ἰω. Σκανδαλίδης, πρῶτος γραμματεὺς αὐτῆς καὶ παραστάτης, Γκίκας Καρακατσάνης παραστάτης τῆς νήσου Σπετσῶν, Ἀναγνώστης Μοναρχίδης, παραστάτης τῆς νήσου Ψαρρῶν, Φώτιος Καραπάνος παραστάτης Ἀκαρνανίας, Ἰω. Π. Διαμαντόπουλος καὶ Χρῆστος Βλασσόπουλος, παραστάται Πελοποννήσου, Γαβριὴλ Ἀμανίτης τῶν Ν. Πατρῶν. Γρηγόριος Κωνσταντῆς καὶ Χ. Κυριαζῆς παραστάται τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ μεσημβρινῶν ἐλευθέρων μερῶν καὶ Λάμπρος Ἀλεξανδρίδης, παραστάτης· ἐκ τῶν τοῦ ἐκτελεστικοῦ σώματος ὁ ἀείμνηστος ἀντιπρόεδρος Ἀθανάσιος Κανακάρης, ὁ σήμερον ἀντιπροεδρεύων Ἰωάννης Ὀρλάνδος, παραστάτης τῆς νήσου Ὕδρας· καὶ ἐκ τῶν μινίστρων ὁ Θ. Νέγρης, ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων, Ἰωάννης Κωλέττης, μινίστρος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τοῦ πολέμου, ὁ Φραντζέσκος Βούλγαρης παραστάτης τῆς νήσου Ὕδρας καὶ μέλος τῆς ναυτικῆς καὶ ὁ κόμης Ἀνδρέας Μεταξᾶς, μινίστρος τῆς Ἀστυνομίας, ὅλοι δεκαοκτὼ ἄνθρωποι εἶναι οἱ τὴν ἀναρχίαν μὲ πολυειδεῖς ἀγῶνας, ἐμποδίσαντες εἰς τὸ ἔθνος κατὰ ἀλήθειαν, οἱ τ' ἀνάλογα μέτρα λαβόντες εἰς κατάπαυσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ θορύβου τῶν πραγμάτων καὶ ἐπίδειξιν ἐθνικοῦ χαρακτῆρος εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, οἱ τὰς πολυτίμους φιλελευθέρας ἀρχὰς τῶν εὐτυχῶς ἐπικρατούντων νόμων ὡς κόρην ὀφθαλμῶν διαφυλάξαντες καὶ ἀβλαβεῖς διασώσαντες. Αὐτοὺς δὲ τοὺς δε-

Προσωρινὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Βουλευτήριον.

Νουμ. 75

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Ἐν τῇ σημερινῇ συνελεύσει τοῦ Βουλευτικοῦ ἐγένετο λόγος περὶ διορισμοῦ τῶν ἐπιτρόπων, ἰσαρίθμων τῶν ὀκτὼ μινιστεριῶν ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ βουλευτικοῦ κατὰ τὸν § λστ τῆς νομικῆς διατάξεως καὶ ὁμοφώνως ἐνεκρίθησαν ὡς ἀκολούθως.

Τοῦ μὲν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ὁ Σοφολογιώτατος κύριος Βενιαμὴν Λέσβιος καὶ ὁ κ. Φωτιος Καραπάνου....

Τοῦ δὲ κτλ. κτλ. κτλ.. . . . . .

Τῇ 26 Μαρτίου 1822 ἐκ Κορίνθῳ.

ὁ ἀντιπρόεδρος
Σωτηριος Χαραλαμπης

ὁ πρῶτος γραμματεὺς
Ἰωάννης Σκανδαλίδης

καεπτὰ ἄνδρας, ἀγαθῇ τύχῃ διακηρύττει σήμερον τὸ βουλευτικὸν σῶμα *Γνήσια τέκνα* τῆς Πατρίδος καὶ *ἀξίους πολίτας* τῆς ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος καὶ ἐγκαρδίως εὔχεται πρὸς τὸν ὕψιστον μιμητὰς ἄλλους εἰς τὸ ἔθνος νὰ εὕρωσι διὰ τὴν δόξαν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ τὴν σταθερὰν εὐτυχίαν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Ἐξεδόθη ἐν Ἄστρει καὶ μῆνα μεσοῦντα Μάρτιον 1823 ἔτος καὶ τρίτον τῆς Ἀνεξαρτησίας.

ὁ ἀντιπρόεδρος

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Ὁ Μινίστρος Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων.

Θ. ΝΕΓΡΗΣ

ΟΙ ΑΣΙΑΤΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Τὸ Ἰαπωνικὸν Κράτος κατέχει σιδηροδρομικὰς γραμμὰς μήκους 540 μιλίων, καὶ αἱ ἐν αὐτῷ Ἑταιρίαι 905 μιλίων Μεγάλη τις γραμμὴ βαίνουσα διὰ τοῦ Τοκίου, Κιότου, Ὀσάκας καὶ Κοβῆ, διέρχεται τὴν Ἰαπωνίαν καθ' ὅλον τὸ μῆκος της. Ἡ Ἀέδομόρης ἡ βορειοτέρα πόλις τῆς κυριωτέρας τῶν ἰαπωνικῶν νήσων (τῆς Νιῆῶνος) συγκοινωνεῖ μὲ τὸ Τοκίον διὰ γραμμῆς 445 μιλίων. Ἔστρωσαν δ' ἐπίσης σιδηροδρόμους καὶ ἐν τοῖς νήσοις Σικόκης καὶ Κιουσσούς. Τὸ ἰαπωνικὸν Κράτος ἀσκεῖ ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν σιδηροδρόμων τὴν λεπτομερεστέραν ἐπιτήρησιν, καὶ ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ συνέλαβε τὸ σχέδιον νὰ ἐξαγοράσῃ τοὺς σιδηροδρόμους πάντας· ὥστε βλέπει τις, ὅτι τὸ συγκεντρωτικὸν πνεῦμα εἰσεχώρησεν εἰς τὴν ἀπωτάτην Ἀνατολήν.

Φυσικώτατον δ' εἶναι ὅτι καὶ αἱ Ἀνατολικαὶ Ἰνδίαι ἐγένοντο τὸ στάδιον τῆς *σιδηροδρομομανίας* τῶν Ἄγγλων, ὑποταξάντων αὐτάς, καθ' ὅσον καὶ τὰ πάντα συνέτρεχον εἰς ταύτην· διότι τὰ μὲν κεφάλαια ἀφθονοῦσιν, τὰ δὲ φυσικὰ τῶν χωρῶν τούτων πλούτη ἦσαν σημαντικώτατα, καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις ἐν ἀνάγκῃ βοηθοῦνται ὑπὸ διοικήσεως νοήμονος, παρεχούσης ταῖς ἑταιρίαις αὐτῶν πίστωσιν καὶ εὐκολίας· ὥστε τὸ ἰνδικὸν σύμπλεγμα εἶνε τὸ τελειότερον καὶ τὸ μᾶλλον κατηρτισμένον καὶ ἐφωδιασμένον τῶν ἀσιατικῶν συμπλεγμάτων.

Ἡ Ἰνδία δὲ ἀπὸ τοῦ Κομμορίνου ἀκρωτηρίου τῶν ὀρέων τῆς Βινθύας (Vindhya), μεταξὺ Βομβάης καὶ Μαδράσης, καὶ μεταξὺ Σουράτης καὶ Καλκούτης, εἶνε ἐστρωμένη ὑπὸ σιδηροδρόμων. Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ 1877 κατεῖχεν 6948 μιλίων σιδηροδρόμους, τὸ δὲ 1888 ἐκτήσατο 14800 μιλίων, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν 2400 νῦν κατεσκευαζομένων. Τὰ 6948 δὲ μίλια κατεσκευάσθησαν ἐν διαστήματι 27 ἐτῶν καὶ ἐστοίχησαν 109,364,800 λίρας στερλίνας (2734. 120.000 φράγκα) τὸ δ' ὑπολογιζόμενον ποσὸν τῶν γενομένων δαπανῶν ἐπὶ τῶν τεθεισῶν εἰς ἐνέργειαν γραμμῶν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1888 συνεποσοῦντο εἰς 187.226.000 λιρῶν στερλινῶν,ὅπερ παρουσιάζει τὸν μέσον ὅρον τῆς δαπάνης κατὰ μίλιον εἰς 12,000 λίρας στερλ. ἤτοι ὀλίγον τι πλέον τῶν 200.000 φράγκων χρυσῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Αἱ ἐν ἰνδίᾳ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρίαι εἰσὶ πολλαί· αἱ τούτων σπουδαιότεραι προσέθηκαν πολλὰς γραμμὰς εἰς τὸ πρωτογενὲς σύμπλεγμα ἀπὸ δεκαπενταετίας. Ἡ τῆς Southern Muhratta διατρέχει τὴν ἀνατολικὴν καὶ μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ Δεκάν. Κατεσκεύασε δ' αὕτη καὶ δρόμον διευθυνόμενον ἀπὸ Γουντακάλης εἰς τὰ πορτογαλλικὰ σύνορα. Ἡ ἰνδικὴ Midland ἤνωσε τὴν Κασαμπούσην μὲ τὴν Σιταπούρην καὶ Σχρακβάν.Τὸ δὲ κράτος κατεσκεύασε πλείονας τῶν 30 σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ὧν μία ἐτέθη ἐν Βιρμανίᾳ ἀπὸ Rhangoon εἰς Theungoo.

Αἱ γαλλικαὶ δὲ κτήσεις ἐν Πονδισσερῇ,Κερικάλῃ, Ἰαναόνῃ, Χαρδεναγόρῃ, κατεστρώθησαν ὑπὸ πολλῶν σιδηροδρομικῶν ὁδῶν. Ἡ νῆσος Κεϋλάνη κέκτηται ἤδη συμπλέγματος σιδηροδρομικοῦ ἐκτάσεως πλέον τῶν 308 χιλιομέτρων, ὧν αἱ γαῖαι εἶναι γονιμώτατοι καὶ τὸ τῶν γραμμῶν ἔσοδον πλουσιώτατον, διότι τὸ ἐξ αὐτῶν προϊὸν κατὰ τὸ 1891 ἀνεβιβάζετο εἰς 12,18 τὸ %. τὸ ἔτος. Ἤδη δὲ ἐν τῷ βασιλείῳ τοῦ Σιὰμ καὶ ἐν τῇ χερσονήσῳ τῆς Μαλάκκας οἱ ἄγγλοι σκοποῦν νὰ κατασκευάσουν σιδηροδρομικὰς γραμμάς. Ἡ χερσόνησος δὲ τῆς Μαλάκκας ἔχει μὲν ἤδη διάφορα μικρὰ συμπλέγματα σιδηροδρομικά, αὐξηθέντα ἐσχάτως, ἀλλ' ἡ πολλαπλασιασίς των ἐπιζητεῖται ἐκ τῆς γονιμότητος τῶν παρθένων γαιῶν της,καταλλήλων εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ καφφὲ καὶ ἄλλων προϊόντων σπανίων, μὴ ἐκμεταλλευομένων ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως συγκοινωνιῶν. Εἰς Σιὰμ δὲ ἀγγλική τις ἑταιρία ἔστρωσεν ὁδὸν σιδηρᾶν ἀπὸ Βαγκώκης εἰν Μεκόγκην, *σκοποῦσαν* νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς Ἰουννάνην, καὶ ἀνοίξῃ διὰ τὴν ἀγγλικὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον ὁδὸν νέαν εἰς τὴν Σινικήν.

Ἐν δὲ τῇ Μικρασίᾳ ὁ ἀγὼν πρὸς κατασκευὴν διαφόρων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἠγέρθη ὀξὺς μεταξὺ τῶν Ἄγγλων, Γάλλων καὶ Γερμανῶν. Κατὰ τὰ τελευταῖα ὅμως ἔτη οἱ Γερμανοὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐθνῶν ηὐνοήθησαν. Ὁ Σουλτάνος παρεχώρησε τὸ προνόμιον τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Ἰσμὶδ εἰς Ἀγκόραν εἰς τούτους ὡς καὶ τὸ ἀπὸ Διαρβεκίρης εἰς Βαγδάτην. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄγγλοι συγχρόνως ἐνεργοῦντες ἐπέτυχον τοῦ προνομίου τῆς κατασκευῆς τῶν σπουδαιοτέρων σιδηροδρόμων τῆς Συρίας· τὸν ἀπὸ Ἄκρης εἰς Δαμασκὸν, τὸν ἀπὸ Μερσίνης εἰς Ἄδανα καὶ ὅλον τὸ σιδηροδρομικὸν σύμπλεγμα τῆς Ἰονίας, ἤτοι Μικρασίας : ἀπὸ Σμύρνης ὡς ἀπὸ κέντρου ἀρχόμενον.

Γαλλικὴ δέ τις ἑταιρία ἔστρωσε τὴν ἀπὸ Παντέρμης εἰς Κονίαν γραμμὴν καὶ ἐπεφορτίσθη νὰ ἐπισκευάσῃ τὴν ἀπὸ Μονδανίας εἰς Προῦσσαν ὁδόν. Ἑτέρα δὲ γαλλικὴ ἑταιρία, ἡ Ἀνώνυμος ὀθωμανικὴ ἑταιρία τῶν σιδηροδρόμων τῆς Παλαιστίνης κατεσκεύασε τὴν ἀπὸ Ἰάφφας εἰς Ἱεροσαλὴμ σιδηροδρομικὴν γραμμήν, ἐπιτρέπουσαν εἰς τοὺς προσκυνητὰς νὰ πορεύωνται κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τοῦ λιμένος τῆς Ἰάφφας εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀντὶ νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὁδοιπορίαν δι' ἁμαξῶν, ὑπερόγκως τιμωμένων τῶν 80 χιλιομέτρων δρόμον αὐτῶν. Ἑτέρα δὲ Γαλλικὴ ἑταιρία ἐπεχείρησε τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Βυρηττοῦ εἰς Δαμασκὸν καὶ εἰς Χωράν· καὶ τέως μὲν ἐπήγαινέ τις ἀπὸ Βυρηττοῦ εἰς Δαμασκὸν δι' ὁδοῦ ἤττινος οἱ προνομεοῦχοι τοῦ νῦν σιδηροδρόμου εἶχον τὴν φροντίδα, καὶ οἱ ταχυπόροι αὐτῶν καὶ τὰ ἁμάξια μετεκόμιζον τοὺς τε ὁδοιπόρους καὶ τὰ ἐμπορεύματα μεταξὺ τῶν διαφόρων ὁδοιπορικῶν σταθμῶν τῆς *Ἀρχαίας ἑταιρίας τῆς ἀπὸ Βυρηττοῦ εἰς Δαμασκὸν ὁδοῦ*, ἣν ἡ νῦν ἑταιρία ἐργάζεται νὰ μεταμορφώσῃ.

Καὶ οἱ Ἄγγλοι δὲ ἀμελλόμενοι τοῖς Γάλλοις προτίθενται νὰ κατασκευάσωσι σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἀπὸ Σαΐδῆς εἰς Δαμασκὸν διὰ τοῦ Λιβάνου. Πᾶσαι δὲ αἱ προσπάθειαι των τείνουν ἐπίσης νὰ τύχωσι τοῦ προνομίου τῆς κατασκευῆς μεγάλης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἑνούσης τὴν Κωνσταντινούπολιν μὲ τὴν Βαγδάτην. Ἡ Πύλη ἀποδίδει μεγίστην σημασίαν εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην· διότι ὁ Σουλτάνος αὐτὸς ἀπεφάσισε πρὸ ἔτους νὰ μὴ παραχωρηθῇ πλέον δικαίωμα παραχωρήσεων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, ἐφ' ὅσον ἡ γραμμὴ μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βαγδάτης δὲν συντελεσθῇ.

Συνδικᾶτον ἀγγλικὸν ἐσχηματίσθη πάραυτα, ὅπερ ἐνήργησε παρὰ τῷ Σουλτάνῳ νὰ τύχῃ τῆς παραχωρήσεως σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Ἀλεξανδρέττας εἰς Βαγδάτην καὶ εἰς Βασσόραν, ἀλλ' αἱ προτάσεις του ἀπεκρούσθησαν. Τὸ ἀγγλικὸν συνδικᾶτον ἐπανήρχισε τὰς προσπαθείας του, ἀλλ' ὅπως δείξῃ, ὅτι κάμνει νέας προτάσεις ἐτροποποίησε τὴν διαγραφὴν τῆς ὁδοῦ μεταβάλλον τὸν τόπον τῆς ἀναχωρήσεως· ἡ γραμμὴ ὅθεν θὰ ἤρχιζεν ἀπὸ Σκούταρι τῆς Ἀσίας διερχομένη διὰ τῆς Ἀγγόρας, τῆς Σιβᾶς καὶ Διαρβεκίρης. Ἀλλὰ γάλλος τις εἶχε πρὸ ἑξαμηνίας ποιήσῃ ὁμοίαν αἴτησιν, ὑποβληθεῖσαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν δημοσίων ἔργων, τὸ ὁποῖον δὲν ἠγνόει βεβαίως ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀγγλικοῦ συνδικάτου. Καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ ἀνέπτυξαν τοσαύτην ἐτεργητικότητα, τοσαύτην ἐπιμονήν, ὅσην καὶ οἱ Ἄγγλοι καὶ ἴσως δεικνύουσι μείζονα μέθοδον εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις των.

Ὅπως δήποτε αἱ αἰτήσεις τοιούτων παραχωρήσεων εἰσὶν ἄφθονοι καὶ αἱ πλείονες ἐγένοντο ὑπὸ συνδικάτων ἀγγλικῶν, γερμανικῶν ὡς καὶ ὑπὸ ἀνατολιτῶν μάλιστα. Οὕτως ἐπίσημός τις ἀνὴρ τοῦ Καΐρου, ὁ Λούφτ-Βέϊς, ἐπεζήτησε τὴν παραχώρησιν γραμμῆς ἀπὸ Ἐλ-Ἀρίσχ εἰς Τρίπολιν τῆς Συρίας, διὰ τῆς Γάζας, Ἰάφφας, Καϊάφας, Ἄκρης, Τύρου, Σαϊδᾶς καὶ Βηρυττοῦ· πρὸς δὲ ἑταιρία τις κεφαλαιούχων ἐζήτησε τὴν παραχώρησιν γραμμῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρέτας εἰς Βιρητζὶκ διὰ τοῦ Χὸμς καὶ Ἀλεπίου, γραμμῆς ἐχούσης ἔκτασιν 700 χιλιομέτρων, καὶ ἤτις βραδύτερον ἐκταθήσεται μέχρις Αἰγύπτου.

Ἐν τούτοις δέον νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὁ διοργανισμὸς καὶ ἡ λειτουργία τῶν σιδηροδρόμων τούτων δὲν ὁμοιάζει τὸν διοργανισμὸν καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ σιδηροδρόμων. Τὰ πάντα ἐν αὐτοῖς, τὸ κανονικὸν τῆς ὑπηρεσίας, τὸ ὑλικόν, ὁ ὀργανισμὸς τῶν σταθμῶν κλπ. ὑπεμφαίνουν τὸ ἀτημέλητον, τὸ *«ἀνατολικόν»* διότι κατὰ περίεργον σύμπτωσιν τὰ πάντα ὑφίστανται τὴν ἐπήρειαν τῶν ἠθῶν, τοῦ κλίματος καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐθίμων· ἐπειδὴ δὲ οὔτε αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ εἶνε συντετελεσμέναι καθολικῆριαν, καίτοι ἔχουσαι τὴν ἄδειαν καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς συντελέσεως, οὔτε αἱ ὧραι τῆς ἀναχωρήσεως φυλάσσονται ἀκριβῶς, οὔτε σιδηροδρομική τις ἁμαξοστοιχία ἀναχωρεῖ πολλάκις καίτοι ἑτοίμη, ἐμποδιζομένη ὑπὸ δικταγῆς ἀνωτέρας, ἀλόγου ἴσως, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐν τῇ Ἀνατολῇ δὲν ἀνέτειλαν εἰσέτι ἡμέραι τῆς σιδηροδρομικῆς ἐνεργείας, καίτοι πολλὰ συμπλέγματα κατεσκευάσθηκαν καὶ δύνανται νὰ κατασκευασθοῦν.

Π. Δ. Ἠλιόπουλος.

ΔΙΠΛΟΥΝ ΔΡΑΜΑ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

(*Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον*).

Ὁ Μιμῖκος ἐξηκολούθησε βαδίζων τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ, ὅτε ἀφιχθεὶς πρὸ τοῦ Β' ἐκλογικοῦ τμήματος, ἔναντι τοῦ παντοπωλείου Συκομανδροπούλου κειμένου,παρετήρησε πλῆθος κόσμου ἱσταμένου καθ' ὁμίλους ἔξωθι τῆς σχολῆς, ὅπου διενηργοῦντο αἱ ἐκλογαί, κραυγάζοντος *ἐλιὰ* καὶ *κορδόνι*, συζητοῦντος, διασκεδάζοντος καὶ καραδοκοῦντος τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ φρουρὸς τῆς εἰσόδου ἤνοιγε τὴν θύραν καὶ ἄφινε νὰ εἰσέρχωνται ἀνὰ δέκα ψηφοφόρους ἑκάστοτε.

Αἱ αὐταὶ περίπου σκηναί, αἱ αὐταὶ κραυγαὶ καὶ πολιτικαὶ διαμάχαι καὶ εἰρωνεῖαι συνέβαινον καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἔξωθι τοῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω.

— Ἐλιά! ζήτω ἡ ἐλιά! εἶπέ τις πλησιάζων τὸν Μιμῖκον διερχόμενον ἐκεῖθεν, καὶ προτείνων αὐτῷ κλάδον ἐλαίας.

— Ζήτω ἡ ἐλιά, ἀφοῦ τὸ θέλουν οὕτω, ἀπήντησεν ὁ Μιμῖκος, λαμβάνων τὸν κλάδον καὶ μειδιῶν.

— Εὖγε! 'δικός μας εἶναι, ὑπέλαβεν ἐκεῖνος. Ὅλοι ἐλιὰ αὐτὴ τὴ φορά.

— Ἔστω! ὅλοι ἐλιά, καὶ εἴθε νὰ ἴδωμεν πλέον ἡμέρας σωτηρίας καὶ εὐτυχίας. Καὶ χαιρετήσας ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν, ὅπως μὴ παραστῇ καὶ εἰς δευτέραν σκηνήν, ὁμοίαν τῆς ἔξωθι τῆς Μητροπόλεως συμβάσης, διότι προσήρχοντο ἤδη πολλοὶ ὅμιλοι ψηφοφόρων, κραυγαζόντων μετ' ἰλιγγιώδους δυνάμεως *ἐλιὰ* καὶ *κορδόνι*, καὶ φόβος ἐπέκειτο νέας φοβερωτέρας τῆς πρώτης ἐκείνης ῥήξεως.

Πλὴν «ἔχω καὶ ἐγὼ ψῆφον, διελογίσθη, διατί νὰ μὴ κάμω χρῆσιν αὐτῆς ; εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο ψηφίζω. Ἄς ἐπιστρέψω.»

Καὶ στραφεὶς ἐπλησίασε πρὸς τὴν θύραν τῆς εἰσόδου, ἀλλὰ τοσοῦτον ἦτο τὸ πλῆθος, ὅπερ ἀνέμενεν, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ. Τοὐλάχιστον ἑκατὸν ἄνθρωποι συνωστίζοντο φύρδην μίγδην πρὸ τῆς θύρας καὶ προσεπάθουν ἅπαντες, ἀπωθοῦντες ἀλλήλους, τίς πρότερον νὰ εἰσέλθῃ. Ἔκαμνε καὶ ὁ Μιμῖκος τὸ αὐτὸ καὶ ἤδη εὑρίσκετο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀναμένοντος πλήθους,ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος.Ἡμίσεια ὥρα σχεδὸν παρῆλθεν οὕτως, ἐν ἀκαταπαύστῳ μετακινήσει καὶ θορύβῳ καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας.

Τοῦτο μόνον κατώρθουν οἱ ἐπιτηδειότεροι, θαρραλεώτεροι καὶ ζωηρότεροι, οἵτινες ἀναρριχώμενοι καὶ ἐπὶ τῶν κιγκλίδων τῆς σχολῆς διὰ πάσης θυσίας καὶ παντὸς τρόπου κατώρθουν νὰ λαμβάνωσι θέσιν παρὰ τῇ θύρᾳ καὶ ὁσάκις αὐτὴ ἠνοίγετο αὐτοὶ μόνον εἰσήρχοντο. Οἱ δὲ ἠπίου χαρακτῆρος καὶ φιλήσυχοι πολῖται ἔμενον πάντοτε τελευταῖοι. Βαρυνθεὶς τέλος ὁ Μιμῖκος νὰ ἀναμένῃ ἐπὶ πλέον καὶ ἀπελπισθεὶς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παρατεταμένῃ καὶ ἀνυποφόρῳ καραδοκίᾳ, καταζαλισθεὶς ἄλλως τε καὶ ἐκ τῶν διαρκῶν φωνῶν τῶν ἡρώων τῆς ἡμέρας ταύτης τῶν ἐκλογῶν, ἐγκατέλιπε τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀπῆλθε θυμήρης ἐκεῖθεν χωρὶς νὰ ψηφοφορήσῃ.

«Βεβαίως, εἶπεν ἀπερχόμενος, μόνον οἱ τραμποῦκοι ψηφίζουσιν οὕτω καὶ δὲν πιστεύω οὐδεὶς φιλήσυχος καὶ φρόνιμος ἄνθρωπος νὰ κατορθώσῃ νὰ ψηφίσῃ».

Ἀνῆλθε τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ καὶ ἀφίκετο εἰς τὴν συνοικίαν Πλάκας, ὅπου πλῆθος πολιτῶν καθ' ὁμίλους ἱσταμένων ὀρθίων ἢ καθημένων εἰς τὰ περὶξ καφφενεῖα, συνεζήτουν περὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐκ διαλειμάτων ἐκραύγαζον ἄλλοι μὲν *κορδόνι* καὶ ἄλλοι *ἐλιά*. Εἰς δὲ τὰς θύρας πάντων τῶν καταστημάτων ἦσαν ἀνηρτημένοι κλάδοι ἐλαίας καὶ τὸ σύμβολον τοῦ κορδονίου.

Ἐν ᾧ διήρχετο ὁ Μιμῖκος ἐκεῖθεν, μερικοὶ τῷ ἀνέκραζον. «Ἐλιὰ» καὶ ἕτεροι «κορδόνι». Ἀπαντήσας δ' *ἐλιὰ* εἰς τοὺς μὲν καὶ *κορδόνι* εἰς τοὺς δέ, ἐπετάχυνε τὸ βῆμά του καὶ φθὰς ἔξωθι τῆς πόλεως παρὰ τὴν Πύλην τοῦ Ἀδριανοῦ ἀνέπνευσεν ἡσύχως καὶ ἐλευθέρως, εἰπών· «Δόξα σοι ὁ Θεός, ὅπου ἐγλύτωσα ἀπ' αὐτὴν τὴν παραζάλην».

Καὶ ἀφ' οὗ ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν ὁδὸν Ἀμαλίας, ὁ νοῦς του προσηλώθη εἰς τὴν Μαίρην, ἤτοι ἀπὸ τῆς μιᾶς σκοτοδίνης περιέπεσεν εἰς τὴν ἄλλην.

Παρατηρήσας δὲ τὸ ὡρολόγιόν του εἶδεν, ὅτι ἦτο ἑνδεκάτη ἡ ὥρα. «Τί νὰ κάμω τώρα, ποῦ νὰ ὑπάγω; διελογίσθη. Δὲν εἶναι σήμερον κατάλληλος καιρὸς νὰ μεταβῶ πρὸς συνάντησιν τῆς Μαίρης, διότι εἶναι ἡμέρα ἐκλογῶν καὶ βεβαίως αὕτη δὲν θὰ μὲ περιμένῃ σήμερον, οὔτε θὰ ἐξέλθῃ· θὰ ὑποθέτῃ δέ, ἄλλως τε, ὅτι καὶ ἐγώ, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος θὰ καταγίνωμαι εἰς τὸ ἐνδιαφέρον πάντα Ἕλληνα ζήτημα τῶν ἐκλογῶν καὶ θὰ εὑρίσκωμαι μεταξὺ τῶν ψηφοφόρων. Βεβαίως, οὕτως εἶναι καὶ ἂς ἀποφύγω νὰ τὴν ἴδω σήμερον, μεταβαίνων κάπου ἄλλοθι».

Καὶ προχωρῶν πάντοτε ἀφίκετο πλησίον τῶν στύλων τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ὁπόθεν παρετήρησε τὸν φίλον του κ. Συνοδινὸν καθήμενον μόνον παρά τινι τραπέζῃ τοῦ ἐναντι κειμένου καφφενείου.

Εὐχαριστηθεὶς ὑπερμέτρως διὰ τοῦτο, ἐπλησίασεν αὐτὸν καὶ θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου του·

— Ἐδῶ, εἶσαι ; ἀγαπητὲ Γεώργιε, τῷ λέγει, τί κάμνεις ; πῶς ἐδῶ; μόνος ;

— Μπᾶ, σὺ Μιχαήλ ; πῶς ἐδῶ τοιαύτην ὥραν ; ἐγώ, σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἔρχομαι ἐνταῦθα, τῷ ἀπήντησεν ὁ Συνοδινός, τὸ γνωρίζεις, μοὶ ἀρέσει ἡ θέσις αὕτη.

— Ἐγώ! μὴν ἐρωτᾷς, ἀπὸ τὸ λυκαυγὲς περιφέρομαι εἰς τας ὁδοὺς καὶ τὰ ἐκλογικὰ τμήματα. Ἀπέκαμα, ἐξαλίσθην, ἐβαρύνθην τὰς ἀηδίας αὐτὰς καὶ ἦλθον ἐδῶ νὰ ἀναπνεύσω ἡσύχως ὀλίγον καθαρὸν ἀέρα.

— Κάθησε, λοιπόν, νὰ τὰ εἴπωμεν πάλιν, κάθησε νὰ ξεκουρασθῇς . . . Μὰ καλά, πῶς σὺ, ἀπὸ τὸ λυκαυγὲς νὰ περιφέρησαι εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ ἐκλογικὰ τμήματα, τοῦτο μοὶ φαίνεται ὀλίγον ἀκατανόητον . . . Μετέβης νὰ ψηφοφορήσῃς ;

—Ναὶ καὶ ὄχι, μὴ ἐρωτᾷς... Ἀπόψε δὲν ἐκοιμήθην, εἶχον στενοχωρίαν, ζέστην,σκοτοδίνην, δὲν ἠξεύρω τι, καὶ ἠγέρθην πολὺ πρωὶ τῆς κλίνης μου· μὴ γνωρίζων δὲ τί νὰ κάμω ὅπως διασκεδάσω τὴν ἀνίαν μου, ἐξῆλθον περὶ τὸ λυκαυγὲς καὶ μετέβην μέχρι τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ὅπου παρασυρθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκλογέων μετέβην καὶ ἐγὼ εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματα τῆς Μητροπόλεως καὶ τῆς Πλάκας, εἶδον, ἤκουσα καὶ ἐθαύμασα τὴν ἀθλιότητα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ πολίτου, ἐγέλασα, ἐλυπήθην, ἐφοβήθην, ἠγανάκτησα καὶ τέλος ἀποκαμὼν ἐκ τῶν κραυγῶν καὶ τῆς διαρκοῦς κινήσεως τοῦ πλήθους, ἀπῆλθον ἀπογοητευμένος ἐκεῖθεν καὶ ἦλθον ἐνταῦθα, ὅπως ἡσυχάσω.

— Αἱ ἐκλογαὶ κατήντησαν παρωδία, φίλε μου, καὶ ἐγὼ τὰς ἀηδίασα πλέον. Δὲν βλέπει τις πλέον ἐκεῖ ἢ τὸ κράτος τοῦ τραμπουκισμοῦ καὶ τῆς βίας. Ἡ αὐθαιρεσία καὶ ἀτομικότης ἐπικρατοῦσι, ἡ δ' εὐγένεια, καλὴ συμπεριφορὰ καὶ ἰσότης δὲν εὑρίσκουσιν ἠχὼ πλέον εἰς τὰ ἐκλογικὰ ταῦτα κέντρα. Ἤθελον καὶ ἐγὼ νὰ ψηφοφορήσω, ἤτοι νὰ δώσω τὴν γνώμην μου ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν πεποίθησίν μου καταλληλοτέρου δι' ἡμᾶς πολιτικοῦ συστήματος, ὡς ἐπιβάλλει ἡμῖν τὸ Σύνταγμα, ἀλλὰ πῶς νὰ γίνῃ τοῦτο; πῶς νὰ πλησιάσω εἰς τὰς κάλπας; εἶναι ἀδύνατον δι' ἐμέ. Πρέπει νὰ ἔχῃ τις ἀνατραφῇ εἰς τὰς σχολὰς τῶν Ρωβινσώνων καὶ τῶν Σαμψώνων διὰ νὰ κατορθώσῃ τοῦτο, πρέπει νὰ ἔχῃ πεποιθησιν εἰς τὰς σωματικάς του δυνάμεις διὰ νὰ τολμήσῃ νὰ μετρηθῇ μὲ τοὺς ἀγωνιζομένους δίκην παλαιστῶν· νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας, ὅπως κατορθώσῃ νὰ εἰσέλθῃ καὶ αὐτὸς ἐκεῖ.

— Αἴ! φίλε μου, ἀκριβῶς τοῦτο ἔπαθα καὶ ἐγὼ σήμερον.

— Καὶ μετέβης λοιπὸν καὶ ἐψηφοφόρησες;

— Πῶς νὰ ψηφοφορήσω; μήπως τὸ κατώρθωσα; Χωρὶς νὰ τὸ θέλω, φίλε μου, εὑρέθην ἐκεῖ, προσεπάθησα νὰ εἰσέλθω ἐντὸς τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας, ἀλλὰ ἦτο ἀδύνατον. Πλῆθος κόσμου ἀγροίκων καὶ τραμπούκων κατεῖχε, δίκην ἀκριβῶς παλαιστῶν, ὡς εἶπες, τὴν πρὸ τῆς εἰσόδου θέσιν. Φωναί, αἰκισμοί, ἀστειότητες, ἀπειλαί, γέλωτες καὶ εἰρωνεῖαι ἐπεκράτουν καθ' ὅλην τὴν γραμμήν· μετακινούμενος δ' ἐστάμην μεταξὺ αὐτῶν, ἀκουσίως, ὡς νὰ εὑρισκόμην ἐντὸς λέμβου, ἐπὶ θαλάσσης βεβαίως, μέχρις ὅτου ἀπελπισθεὶς τέλος, ἀνεχώρησα ἐκεῖθεν ἄπρακτος καὶ ἦλθον ἐνταῦθα.

— Ὡραῖα, συμφωνοῦμεν, βλέπω. Αἱ ἐκλογαὶ κατήντησαν πλέον σήμερον ἐδῶ μία διασκέδασις τῶν ἀνοήτων, κουταβάκηδων καὶ παληκαράδων, εἰς τοὺς ὁποίους στοιχίζει ὀχὶ ὀλίγον, ἀφοῦ ἀφίνουσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὰς ἐργασίας των, τρέχοντες πεζῇ καὶ ἐφ' ἁμάξης τὰς ὁδούς, περιερχόμενοι τὰς οἰκίας τῶν φίλων των ὑποψηφίων καὶ αἰκιζόμενοι πολλάκις μέχρι ρήξεως.

— Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα;

— Τὸ ἀποτέλεσμα, νὰ ἐκλέγωνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βουλευταὶ ἄνθρωποι ἀκατάλληλοι, οἵτινες ἀναγνωρίζοντες, ὅτι ὀφείλουσι τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκλογῆς των εἰς τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, τοὺς περιποιοῦνται, καὶ μεταχειρίζονται τὸ ἀξίωμά των παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ὅπως ἐπιτύχωσι διὰ τοὺς ἐκλογεῖς των ποικίλας εὐκολίας καὶ ῥουσφέτια.

—Τὰ ἴξεύρω, καὶ τὰ βλέπω, φίλε μου, ὑπέλαβεν ὁ Μιμῆκος, ἀλλὰ δὲν μοῦ λέγεις, πῶς σοῦ φαίνονται αἱ σημεριναὶ ἐκλογαί, ποῖος φρονεῖς ὅτι θὰ κερδίσῃ, καὶ τί ἰδέαν ἔχεις; τί σημασίαν ἔχουν αἱ ἐκλογαὶ αὗται;

— Μά, ἂν πιστεύσωμεν, τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ἐκλογαὶ αὗται ἔχουν λόγον τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους. Πρόκειται περὶ ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν, τὰ ὁποῖα ἐπὶ Δηλιγιάννη δὲν ἔβαινον καλῶς, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθη ὁ βασιλεὺς νὰ ἄρῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ προκαλέσῃ τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ.

— Μὰ καλά, ἐδῶ εἶναι σαφὲς τὸ πρᾶγμα, διὰ τῆς ἐκκλίσεως τοῦ λαοῦ, ἄλλος δὲν μένει ἢ ὁ Τρικούπης. Ἐκεῖ θὰ καταλήξουν τὰ πράγματα. Αὐτὸς θὰ κερδίσῃ. Δὲν φρονεῖς, ὅτι ὑπολανθάνει ξένη πολιτικὴ καὶ ὅτι ἴσως ἄλλος τις εἶναι ὁ λόγος, ὅστις θὰ φέρῃ τὸν Τρικούπην;

—Ἔστω καὶ τοῦτο, ὁ Τρικούπης θὰ ἔλθῃ πάντως καὶ ἀπ' αὐτὸν θ' ἀναμείνωμεν τὴν ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν.

— Ὥστε, ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ ξένη πολιτικὴ καὶ ὁ βασιλεὺς θέλουσι νὰ φέρωσι τὸν Τρικούπην, ὁ λαὸς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ ψηφίσῃ τὸν Τρικούπην.

— Ἀναντιρρήτως, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνάγκης αὐτὸν θὰ ψηφίσῃ, διότι ἀφοῦ ἡ πολιτικὴ τοῦ Δηλιγιάννη ἀπεδοκιμάσθη δὲν μένει ἄλλος ἢ αὐτὸς νὰ ἀναλάβῃ ἤδη τὴν ἐξουσίαν. Δηλιγιάννης καὶ Τρικούπης, αὐτοὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος πρωταγωνιστοῦσιν, οἱ ἄλλοι εἶναι ἔτι ἀδύνατοι.

— Βεβαίως.

Καὶ ἐπηκολούθησε μικρὰ σιωπὴ μετὰ σκέψεως ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

(Ἕπεται συνέχεια)

Ροῦς.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ

ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ ΖΩΗΣ

Στίχους ζητεῖς, Ζωή, τερπνοὺς διὰ τὸ λεύκωμά σου,
Ζητεῖς ἓν ᾆσμα ἔνθεον καὶ πλῆρες γοητείας·
Ἂν καὶ τὸ στῆθός μου πληροῖ τὸ κράτος τῆς ἀνίας
Οἱ στίχοι μου θὰ ἑνωθοῦν ἡδεῖς μὲ τ' ὄνομά σου!

Ὦ, ἡ ζωὴ λίαν φαιδρὰ καὶ μυροβόλος εἶνε
Ὁπόταν πλέῃ εὐτυχὴς μοίρας λαμπρᾶς τὸ κῦμα
Ὅταν κινῇ ἁρμονικῶς τὸ μάγον αὐτῆς νῆμα
Ὁπόταν δὲν τὴν τυραννοῦν ἀπέλπιδες ὀδύναι....

Ζωὴν ποθεῖς καὶ σύ, Ζωή, εὐδαίμονα, ἡδεῖαν,
Ποθεῖς εἰς ἄνθη· ἡδύοσμα καὶ εὔχροα νὰ ζήσῃς
Καὶ εἰς τὸν κῆπον τῆς ζωῆς, Ζωή, νὰ εὐτυχήσῃς,
Ἔχουσα πλήρη ἡδονῆς τὴν νεαρὰν καρδίαν!

Εὐχήν μου δέχθητι, Ζωή,—εὐχὴν ζωῆς ἀλγούσης—
Καὶ φύλαττε αὐτὴν καλῶς εἰς τὰ ἐνδόμυχά σου
Εἶνε τερπνή, ἁρμονική, καθὼς τὸ ὄνομά σου
Εἶνε γλυκὺ βαυκάλημα τῆς ὀρφανῆς μου Μούσης.

Εἴθ' ἡ Ζωή σου, ὦ Ζωή, φαιδρά, ἀγαλλομένη,
Νὰ ἑνωθῇ δι' ἔρωτος αἰσθηματώδους, θείου,
Πρὸς τὴν εὐδαίμονα Ζωὴν ὡραίου νεανίου.
Αὕτ' ἡ εὐχή μου, ὦ Ζωή, θὰ ζήσῃ καὶ θὰ μένῃ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΙΔΗΣ.

ΑΞΙΩΜΑΤΑ

Ὅσον ὁ κίνδυνος φαίνεται κεκρυμμένος, κατὰ τοσοῦτον πρέπει νὰ τὸν ἀποφεύγῃ τις. Ὁ κύων ἀγρυπνεῖ περισσότερον τὴν νύκτα ἢ τὴν ἡμέραν.

Ὁ ποντικός, ὅστις μίαν μόνον ὀπὴν πρὸς τὴν κατοικίαν του ἔχει, εὐκόλως συλλαμβάνεται.

Μὴ ἐμπιστεύθητι τὰς ὑποθέσεις σου εἰς ἐκεῖνον, ὅστις δὲν ἠξεύρει νὰ διαχειρίζεται τὰς ἰδικάς του.

Ἡ ὑπομονὴ εἶναι φυτόν, ὅπερ δὲν φύεται εἰς ὅλους τοὺς κήπους καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀτμόσφαιρας.

Δυσπίστει πρὸς φαντασίαν πολὺ ζωηράν, διότι ἐνίοτε τὸ λογικόν, μὴ δυνάμενον ν' ἀκολουθήσῃ αὐτήν, μένει ὀπίσω.

Πῖθος πλήρης φαντασίας εἶναι κάτι τι πολύ, ἀλλὰ τιθέμενος ἐντὸς πλοίου κενοῦ, ὅπερ μέλλει νὰ ταξειδεύσῃ, εἶναι κατά τι πολὺ ὀλίγον.

Λέγε θέλω μόνον ὅταν δύνασαι νὰ εἴπῃς δύναμαι.

Φύσις.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΜΕΝΟΥ

(Τῇ Δεσποινίδι Μαρίᾳ Περγάμαλῃ).

Α'.

Τῆς πίστεως τὸ σύμβολον ἀλλὰ καὶ τῆς πικρίας
Παρίσταται ἀνθοστεφὲς ἐνώπιόν μου ἤδη·
Εἶνε πολύσεμνον, λαμπρὸν μὲ καλλονὰς μυρίας
Ἂς μόνον καλλιτέχνου χεὶρ γνωρίζει ἵνα δίδῃ.
Ναί· εἷς Σταυρὸς ἁπλούστατος ἐνώπιόν μου κεῖται
Πλὴν πόσον εἰς τὴν θέαν του τὸ στῆθός μου δονεῖται!

Ὦ! ἄλλοτε ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τοῦ ξύλου τούτου
Ἠσθάνθη ἥλους νὰ τρυποῦν τὰς χεῖράς του· ῥανίδα
Αἵματος, οἴμοι, ἐρυθροῦ εἶδεν ἐκ τοῦ Σταυροῦ του
Φοινίσσουσαν τὴν ἀλγεινὴν τοῦ πάθους του χλαμύδα!...
Ὁ περιὲ ἀσεβὴς λαὸς ἠλάλαζεν ἀγρίως
Ἐνῷ τὸ πνεῦμα ὁ Σωτὴρ παρέδιδεν ἠπίως.

Ὦ! ποῖος πένθους σπαραγμός, ποία φρικτὴ ὀδύνη
Πιέζουν στῆθος μητρικὸν καὶ ἄλγους στόνους φέρει;....
Φεῦ· ἡ Παρθένος τὴν μορφὴν τοῦ τέκνου της νὰ κλίνῃ
Ὁρᾷ, καὶ ὄμμα ἔμπλεον πικρῶν δακρύων αἴρει!
Ὡς ἡ Παρθένος ἵσταται τὸ τέκνον της θρηνοῦσα
Πρὸ τοῦ Σταυροῦ νῦν ἔνδακρυς προσεύχεται κ' ἡ Μοῦσα!

Β'.

Τοιαῦτα νῦν ἀναπολῶ ἐγγὺς ἁγνῆς εἰκόνος
Ἣν κόρης ἡ ὡραία χεὶρ ἐχάραξεν ἠρέμα·
Πόσον ὡραῖον καὶ σεμνὸν δὲν εἶνε ταυτοχρόνως
Ὅτε ἡ κόρη προσηλοῖ εἰς τὸν Σταυρὸν τὸ βλέμμα;...
Μαρία πλὴν ἐλέγετο ἡ κόρη ἡ Ἁγία
Κ' ἡ καλλιτέχνις εὐσεβὴς καλεῖται νῦν Μαρία!

Μαρία!... εἶνε ὄνομα ἡδύτατον, ὡραῖον·
Τέρπ' ἱλαρῶς τὴν ἱλαρὰν ψυχὴν πολλῶν παρθένων,
Εἶνε εὐῶδες ὄνομα τὸ μύρον κρίνου χέον!
Ἐμφαίνει μέγαν, ἤρεμον, μυστηριώδη αἶνον...
Εἶνε βωμὸς πολύσεμνος, εἶνε χαρὰ γλυκεῖα,
Ὄνομ' ἁγνόν, θεσπέσιον, καὶ χάρις αἰωνία!...

Γ'.

Σταυρός!... Παρθένος!... ἡδονὴ συγχρόνως καὶ πικρία!
Ἀνθέων στέφος, ἀκανθῶν, καὶ μαρτυρίου αἷμα·
Ὦ, πρὸ αὐτῶν ἡ Μοῦσά μου προσέρχεται, Μαρία,
Καὶ Ἐλικώνιον, ἀβρόν, ἐν τοῖς προσφέρει στέμμα!
Πλὴν πίστευσε· ἀν τοῦ Σταυροῦ μ' ἐνέπνευσαν τὰ κάλλη
Ὅμως τὴν καλλιτέχνιδα ἡ Λύρα μου θὰ ψάλλῃ.

Εἶνε τὸ ἔργον σου σεμνὸν καὶ ἄρρητον συγχρόνως
Βαθὺς σ' ἐνέπνευσεν, ἁγνός, τοῦ μαρτυρίου πόνος,
Ἀλλὰ καὶ μάγος ἡδονή.., τὸ καλλιτέχνημά σου
Ἐκίνησε τὸ δάκρυ σου καὶ τὸ μειδίαμά σου!...
Τοιαῦτα ἔργα πάναγνα καὶ ἔκλαμπρα, θυμήρη,
Παλμοὺς ἐγείρουν σεβασμοῦ καὶ τέρψιν θάμβους πλήρη.

Ὦ ναί, Μαρία! τὰς σεπτὰς ἀγάπα, σύ, εἰκόνας
Καὶ ποίει ἔργ' ἀθάνατα, ὡραῖα, κατὰ μόνας.
Μὲ καλλιτέχνιδος ἀβράν, ἀείποτε, σύ, χεῖρα
Ἐργάζου ὅσα ἔνθεός σοι ψάλλῃ νῦν ἡ λύρα.
Ὦ, ζῆθι, καὶ σοὶ μειδιᾷ ἡ τέχνη ἡ γλυκεῖα
Κ' ἓν ἄνθος δέχθητι ἀβρὸν τῆς Μούσης μου, Μαρία!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΓΙΑΚΟΥΜΙΔΗΣ.

ΤΟΥ ΠΕΝΗΤΟΣ Ο ΠΛΟΥΤΟΣ

Ich liebe alleine
die eine, die kleine, di feine, die seine
(H. Heine).

Ἡδὺ στοματίον,
ῥόδον Βεγγάλης,
ἡ τῆς ἀγκάλης
θερμὴ χιὼν
ὁ μόνος πλοῦτός μου,
καὶ ὅμως Κροῖσος
ἐπλάσθην, ἴσος
καὶ τῶν θεῶν

Χρυσᾶ βοστρύχια
μόνος χρυσός μου
καὶ οὐρανός μου
οἱ ὀφθαλμοί,
μόνη θρησκεία μου
κόσμος λατρείας
καὶ τῆς καρδίας
σφοδροὶ παλμοί.

Μακρὰν μου σάπφειροι
καὶ μαργαρῖται,
πάντα κρατεῖτε
νῦν τὰ λοιπά.
Ἐγὼ τρισόλβιος,
ἂν ἐν μοὶ μείνῃ
πιστῶς ἐκείνη
ἂν μ' ἀγαπᾷ.

Κλέων Ῥαγκαβῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΤΟΥ ΕΑΡΟΣ

Ἦλθε πάλιν ἡ κλυκεῖα καὶ φαιδρὰ τοῦ ἔτους ὥρα,
τὸ ἁβρὸν παρέστη ἔαρ μυρωτὸν καὶ ποθεινόν.
Κρίνα θάλλουσιν εὐώδη, θάλλουσιν ἴα καὶ ῥόδα·
Ζεφυρῖτις αὔρα πνέει μὲ γλυκὺν ψιθυρισμόν.

Διελύθησαν τὰ νέφη, ὁ ψυχρὸς Βορρᾶς ἀπῆλθε·
τῆς χιόνος ἠφανίσθη ἡ σινδὼν ἡ παγεσά.
Ἔλωτα τὸν τρυφερὸν τῶν ἄδουσιν αἱ φιλομῆλαι
ἐπὶ ἄνθεα δροσώδη, ἐρωτύλα, θαλερά.

Ὁ ποιμὴν μὲ τὸν αὐλόν του ῥοῦν ἀσμάτων ἐμπαθῶς
πολυκέλαδον ἐκχύνει ὑπὸ τὴν σκιὰν πευκῶν·
τὴν ψυχήν του καθηδύνει ἄρκτός τις κηλιθμός,
ἀκροωμένου τῶν ῥυάκων τὸν ἡδὺν κελαρισμόν.

τὰ πτηνὰ εἰς τοὺς τῶν δένδρων ἀνθηροὺς κλῶνας, εὐώδεις,
εἰς τὰ φύλλα τὰ ἁβρὰ των παίζουσι ζευγαρωτά.
κατατέρπει τοὺς ὁδίτας ὅ τε τέττιξ λειριόεις,
ἄσματα ἅμα τοῖς σπίνοις μελῳδοῦσι θελκτικά.

Οἱ ἀμνοὶ εἰς τὰς κοιλάδας καταστέπτους ἀπὸ χλόην
τρέχουσιν ἐδῶ κι' ἐκεῖσε ἐξαλλοι ἀπὸ χαρὰν.
εἰς βλαστήσεων τὴν ὄψιν πάλλουσιν ἀνασκιρτῶσιν
καὶ Μαΐτιδα εὐδίαν ἀπολαύουσ' ἀνθηράν.

Εἰς τοῦ ἔαρος, ὦ φίλοι, τὴν χρυσόγελων ἀγκάλην
λικνισθῶμεν ἀφεθέντες εἰς θυμήρεις λογισμούς.
Μὲ μυρσίνην τὴν καλλίγρουν ἂς στεφανωθῶμεν πάλιν
καὶ ἐς κόρακας τοὺς θρήνους στείλωμεν καὶ στεναγμούς.

Κλ. Α. Βασταρδάκης

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 4ῳ φύλλῳ αἰνιγμάτων

212. Αἴνιγμα. Λίπος—ἵππος.

Ἔλυσαν αὐτό, οἱ κ.κ Διον. Δημητρόπουλος ἐκ Πειραιῶς, Π. Σιδερόπουλος ἐκ Πατρῶν, Ν. Π. Οἰκονόμου ἐκ Κερκύρας, Εὐστ. Α. Κομιώτης ἐκ Πύργου, καὶ Ἀλ. Παππασπύρου ἐξ Ἀμφίσσης.

213. Αἴνιγμα. Κ—ἵππος—κῆπος.

Ἔλυσαν αὐτὸ οἱ κκ. Διον. Δημητρόπουλος ἐκ Πειραιῶς καὶ Χαράλ. Ὀλυμπίου ἐκ Τριπόλεως.

214. Αἴνιγμα. Μεν—ἔδεον—Μενέδιον.

Ἔλυσαν αὐτὸ οἱ κκ Διον. Δημητρόπουλος ἐκ Πειραιῶς. Π. Σιδερόπουλος ἐκ Πατρῶν, καὶ Κ. Π. Οἰκονόμου ἐκ Κερκύρας.

215. Σύνθεσις. Μηδὲς ἀγεωμέτρητος εἰσίτω.

Ἔλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Διον. Δημητρόπουλος ἐκ Πειραιῶς καὶ Κ. Π. Οἰκονόμου ἐκ Κερκύρας.

216. Ἀκροστοιχίς. *Παυσίας*
Εὔπολις
Ρόδων
Ἰόνη
Καλλιππίδης
Λεωσθένης
Ἡρόδοτος
Σθενέλη

Ἔλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Διον. Δημητρόπουλος ἐκ Πειραιῶς, καὶ Ἀλ. Παπασπύρου ἐξ Ἀμφίσσης.

217. Ἐρώτησις.—Ἡ Ἀσπασία.

Ἔλυσεν αὐτὸ ὁ κ. Κ. Π. Οἰκονόμου ἐκ Κερκύρας.

218. Πρὸς Συμπλήρωσιν. Ἡ ἐπιμέλεια νικᾷ ὅλας τὰς δυσκολίας καὶ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς δρόμον εὐτυχίας.

Ἔλυσαν αὐτὸ οἱ κκ. Διον. Δημητρόπουλος ἐκ Πειραιῶς, Π. Σιδερόπουλος ἐκ Πατρῶν, Κ. Π. Οἰκονόμου ἐκ Κερκύρας, Εὐστ. Α. Κομιώτης ἐκ Πύργου, καὶ Ἀλέξ Παπασπύρου ἐξ Ἀμφίσσης.

219. Λογόγριφος. Ἡ ὑγιεία εἶναι τὸ πολυτιμώτερον τῶν ἀγαθῶν.

Ἔλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Π. Σιδερόπουλος ἐκ Πατρῶν, Κ. Π. Οἰκονόμου ἐκ Κερκύρας, Εὐστ. Α. Κομιώτης ἐκ Πύργου καὶ Ἀλ. Παπασπύρου ἐξ Ἀμφίσσης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ μετ' εἰκόνων, συγγραφεῖσα ὑπὸ Τρ. Εὐαγγελίδου. Ἐξεδόθη καὶ τιμᾶται ἀντὶ δρ. 2 διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ φρ. χρ. 2 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΟΘΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ μετὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ὑπὸ Τρ. Εὐαγγελίδου. Ἐξεδόθη ἐσχάτως ὑπὸ Ἀρ Γαλανοῦ. Τιμᾶται δρ. 8 διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ φρ. 8 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΤΟ ΥΔΩΡ ΩΣ ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΥΠΟ ΧΗΜΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ, διατριβὴ διδακτορικὴ κριθεῖσα ὑπὸ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ὑπὸ τοῦ Μιχ. Κ. Στεφανίδου Λεσβίου.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ, ἐπιμελείᾳ Κ. Μ. Μητσοπούλου. Ἐκδίδεται ὑπὸ Γ. Φέξη εἰς φυλλάδια μετὰ 2800 εἰκόνων Ἕκαστον φυλλάδιον λ. 35 τὸ ὅλον ἔργον δρ. 20. Ἐξωτερικὸν φρ. 20.

ΕΝΔΕΚΑΕΤΕΙΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ (1882—1892) ὑπὸ Χ. Π. Κορύλλου ἰατροῦ, ἀξιοσημείωτον ἔργον διὰ τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν μετεωρολογίαν τῶν Πατρῶν.

ΡΩΜΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς Δυτικῆς αὐτοκρατορίας μετὰ λαμπρῶν ὁλοσελίδων καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ὑπὸ Φρ. Βερτολίνη, μετάφρασις καὶ προσθῆκαι ὑπὸ Σ. Π. Λάμπρου. Ἐξεδόθη τὸ 9 τεῦχος. Τιμᾶται κατὰ φυλλάδιον δρ. 1,50. Ὁλόκληρον τὸ ἔργον δρ. 40 Ἐξωτερικὸν φρ. 40.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,,

Θ. Β. Κ. *Κέρκυραν.* Ἐπιστολὴ καὶ περιεχόμενα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Βιβλίον στέλλομεν προσεχῶς. — Π. Δ. Δ. *Παρισίους* Ἀγγελίαι στέλλονται προσεχῶς, ἡσυχεῖτε.—Ε. Δ, *Βῶλον.* Διατριβή σας ἐλήφθη. Ἔχει καλῶς. Φύλλα ἀπεστείλαμεν. Ἀναμένομεν συνδρομητάς. — Γ. Κ. *Μερσίναν.* Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν ὑμῖν καὶ ἀναμένομεν.—Γ.Π.Ζ. *Μεσσήνην.* Ζητούμενα φύλλα σᾶς ἀπεστείλαμεν. Ταχυδρομικῶς γράφομεν. — Γ. Κ. *Λευκωσίαν.* Ἔχει καλῶς, ἀναμένομεν τὴν ἐκκαθάρισιν. Ζητουμένας πληροφορίας λαμβάνετε προσεχῶς.—Γ.Β.*Κέρκυραν.* Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε ἐν παρόντι φύλλῳ. Εὐχαριστοῦμεν. Διεύθυνσίς σας ἔχει καλῶς. — Γ. Σ. *Γενιτσέσκ.* Ἐπιστολὴ μὲ συνδρομὰς ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.— Α. Κ. *Βαρθολομιό.* Σᾶς ἐνεγράψαμεν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου. Ἀπόδειξις ἐν παρόντι φύλλῳ.— Ι. Ν. Ι. *Πιτέστιον.* Ἐπιστολὴ ἐλήφθη, χρήματα ὅμως οὐχί· Φροντίσατε παρακαλοῦμεν δέοντα. Εὐχαριστοῦμεν. — Τ. Μ. Ζ. *Πειραιᾶ.* Ἐπιστολή, ἀσκήσεις καὶ συνδρομή σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν Ἀπόδειξιν λαμβάνετε ἐν παρόντι φύλλῳ. Ἡσυχεῖτε.— Ν. Ν.*Βῶλον* Παραγγελία σας ἀπεστάλη προχθές. — Τ. Δ. Α. *Νέαν Ὑόρκην.* Cliché ἀποστέλλομεν προσεχῶς. Ἡσυχεῖτε.—Μ. Π. *Ἀλεξάνδρειαν.* Ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν εἰς δελτάριόν σας.—Η.Π.Μ.*Ἀμβοῦργον.* Ἔχει καλῶς. Προσεχῶς ἀποστέλλομεν καὶ τοὺς τόμους τῶν τριῶν παρελθόντων ἐτῶν.— Ἰ. Β. *Βραΐλα.* Δελτάριον ἐλήφθη καὶ σᾶς ἀπηντήσαμεν ἀμέσως ὡς καὶ εἰς φίλον.— Μ. Κ. *Φάρσαλα.* Συνδρομή σας ἐλήφθη. Βεβαίως δικαιοῦσθε. Σωσάνναν Ραμὼ ἀποστέλλομεν προσεχῶς.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐν Γενιτσέσκ τῆς Ῥωσσίας ζητεῖται Ἑλληνὶς παιδαγωγὸς γνωρίζουσα τὴν Ἑλληνικὴν Γαλλικὴν καὶ κλειδοκύμβαλον, ἥτις διαμένουσα παρά τινι καλλίστῃ οἰκογενείᾳ νὰ διδάσκῃ τέσσαρα τέκνα ἐξ ὧν τὰ δύο θήλεα. Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Φύσεως».

Η ΦΥΣΙΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	12
Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν	δρ.	8
Ἑξάμηνος ἐξωτ.	φρ. χρ.	7
» ἐσωτ.	δρ.	5

Πώλησις κατὰ φύλλα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Φύσεως», τοῖς πρακτορείοις καὶ τοῖς ἀνδήροις.

Ἕκαστον φύλλον . . . . . λεπ. 15.
Προηγούμενα φύλλα . . . . . λεπ. 20.

Τόμοι τῶν 3 προηγουμένων ἐτῶν ἕκαστος.
Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν, χρυσόδετοι δρ. 10.
ἁπλοῖ δρ. 8.
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν, χρυσόδετοι φρ. 14.
ἁπλοῖ φρ. 12.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἀπὸ πρώτης ἑκάστου ἔτους καὶ ἑκάστου μηνός.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται.

Διεύθυνσις

Ὁδὸς Νίκης ἀρ. 2 καὶ ὁδὸς Κυνοσάργους ἀρ. 36

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΗΤΟΙ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ. Σταχυολόγημα ἐκ τῶν συγγραφῶν τῶν κ.κ. Κ. Φλαμμαρίωνος, Μ. Δελωναίου, Λ. Φιγκυέρου κτλ, κοσμούμενον καὶ δι' εἰκόνων καὶ σχημάτων τῶν κυριωτέρων ἀστερισμῶν, ὑπὸ Π. Δ. Ἠλιοπούλου, καθηγητοῦ. Τιμᾶται δραχμῆς καὶ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἑστίας, Πρακτορείου Ἐφημερίδων, Ἀν. Κωνσταντινίδου, Βλαστοῦ, καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Φύσεως».

OCULAIRE VINOT

S'adaptant à toutes les lunettes, pour l'observation des astres, ne renversant pas les objets, susceptible de différentes puissances à volonté Prix, 16 francs.

Lunette munie de cet oculaire.
Prix, 40 francs.

Avec cette lunette, on peut voir l'anneau de Saturne.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ

Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας

Ἐν τῷ νεωτεριστικῷ τούτῳ καταστήματι ἐκομίσθησαν προσφάτως ἐκ Παρισίων πάντα τὰ καλήτερα ὑλικά, ἤτοι ψιάθαι, ὑφάσματα, ταινίαι, ἄνθη κτλ. διὰ γυναικείους πίλους τοῦ τελευταίου συρμοῦ. Κατασκευάζονται δ' αὐθημερὸν ὅλων τῶν εἰδῶν πίλοι γυναικῶν καὶ κορασίων εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς καὶ πωλοῦνται τοιοῦτοι ἤδη ἕτοιμοι παντὸς σχήματος. καὶ διὰ πᾶσαν ἡλικίαν.

Αἱ ἔχουσαι ἀνάγκην πίλων Κυρίαι, παρακαλοῦνται νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ ἀνωτέρω κατάστημα πρὶν ἢ προμηθευθῶσι ἀλλαχόθεν τοιούτους.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.